

MOTHER

A Letter Across Time

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: MOEDER

Toe ek 'n kind was, het jy elke keer wanneer jy iemand van my geboorte vertel het, altyd met dieselfde vraag begin wat jy gevra het toe jy my eerste huil gehoor het: “Is hy gesond?” En jare lank het ek gedink kinders kom in stukke in die wêreld, soos speelgoed wat jy moet aanmekaarsit. Mense het gelag wanneer ek dit gesê het. Toe het ons almal grootgeword en ontdek dit is waar.

Eers kom 'n liggaam wat groei. Dan 'n krag wat ontwikkel. Dan 'n brein wat ons herinner wie ons ouers is.

Ek en jy... ons was van die begin af konflik. Dit het my vyf jaar geneem om te verstaan dat ons altyd verdeeld sou wees. Jy het gedink ons is dieselfde. Maar die helfte van my was nie jy nie – dit was my pa.

Ek het jou nie liefgehad nie, want jy het my nooit geleer hoe liefde werk nie. Ek het jou nie gehaat nie, want my DNA het nie daardie kode gedra nie. Maar ek het jou woede sestig jaar lank gedra, en 'n paar maande gelede het ek dit op jou graf aan jou teruggegee.

Vandag is dit Moedersdag. 'n Dag wat die wêreld gebruik om “dankie” te sê vir duisend dinge. Maar dankbaarheid is net 'n woord – die res is feite.

Daarom vier ek jou van ver af. Geen wrok nie. Geen vergifnis nodig nie. Want ek het uiteindelik iets verstaan: wat jy my nie gegee het nie, het jy nie gehad nie – en jy het nie geweet waar om dit te vind nie. Jou ouers het nooit die fakkel aan jou oorgegee nie.

Ek laat jou met dit, waarvandaan jy my ook al lees: die herinnering aan elke keer dat ek jou laat glimlag het. Want jy het altyd geglo ek is iemand onverwags. Maar ek was dit nie. Ek was net jou seuntjie.

Vaarwel, Ma.
Nando